

RETTENS DOM (Tredje Udvidede Afdeling)

2. maj 1995 *

I de forenede sager T-163/94 og T-165/94,

NTN Corporation, Osaka (Japan), ved Jürgen Schwarze og advokat Malte Sprenger, Düsseldorf, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Claude Penning, 78, Grand-rue,

og

Koyo Seiko Co. Ltd, Osaka, ved advokat Jacques Buhart, Paris, og Barrister Charles Kaplan, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Arendt og Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt,

sagsøgere,

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved juridiske konsulenter Ramon Torrent og Jorge Monteiro, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne Hans-Jürgen Rabe

* Processprog: engelsk.

og Georg Berrisch, Hamburg, og med valgt adresse i Luxembourg hos chefen for Den Europæiske Investeringsbanks Direktorat for Juridiske Anliggender, Bruno Eynard, 100, boulevard Konrad Adenauer,

sagsøgt,

støttet af

Federation of European Bearing Manufacturers' Associations ved advokaterne Dietrich Ehle og Volker Schiller, Køln, og med valgt adresse i Luxembourg, i sag T-163/94, hos advokaterne Arendt og Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt, og, i sag T-165/94, hos advokat Marc Lucius, 6, rue Michel Welter,

samt, i sag T-165/94, af

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Éric White, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, bistået af Claus-Michael Happe, der er udstationeret som national ekspert ved Kommissionen, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

intervenienter,

hvori der er nedlagt påstand om annullation af Rådets forordning (EØF) nr. 2849/92 af 28. september 1992 om ændring af den ved forordning (EØF) nr. 1739/85 indførte endelige antidumpingtold på importen af kuglelejer med største udvendige diameter på over 30 mm med oprindelse i Japan (EFT L 286, s. 2),

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Tredje Udvidede Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J. Biancarelli, og dommerne R. Schintgen, C.P. Briët, R. García-Valdecasas og C.W. Bellamy,

justitssekretær: H. Jung,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter mundtlig forhandling den 19. oktober 1994,

afsagt følgende

Dom

De relevante retsforskrifter og sagens baggrund

- 1 Der er i nærværende sager nedlagt påstand om annullation af Rådets forordning (EØF) nr. 2849/92 af 28. september 1992 om ændring af den ved forordning (EØF) nr. 1739/85 indførte endelige antidumpingtold på importen af kuglelejer med stør-

ste udvendige diameter på over 30 mm med oprindelse i Japan (EFT L 286, s. 2, som berigtiget i EFT 1993 L 72, s. 36, herefter benævnt »forordning nr. 2849/92« eller »den anfægtede forordning«). Forordningen blev udstedt på grundlag af Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT L 209, s. 1, herefter benævnt »forordning nr. 2423/88« eller »grundforordningen«).

- 2 Ved Rådets forordning (EØF) nr. 1739/85 af 24. juni 1985 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse kuglelejer og koniske rullelejer med oprindelse i Japan (EFT L 167, s. 3, herefter benævnt »forordning nr. 1739/85«), som blev ændret ved den anfægtede forordning, var der blevet indført en endelig antidumpingtold på mellem 1,2 og 21,7% på importen af kuglelejer med største udvendige diameter på over 30 mm med oprindelse i Japan. Kuglelejer fremstillet af NTN Corporation (herefter benævnt »NTN«) og af Koyo Seiko Co. Ltd (herefter benævnt »Koyo Seiko«) blev herved ramt af en endelig antidumpingtold på henholdsvis 3,2 og 5,5%.
- 3 I henhold til artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 2423/88 finder der en fornyet undersøgelse vedrørende en antidumpingtold sted, bl.a. »såfremt en af de berørte parter anmoder herom og fremlægger beviser for en ændring i omstændighederne, der er tilstrækkelige til at begrunde nødvendigheden af en sådan fornyet undersøgelse, dog under forudsætning af, at der er forløbet mindst et år, efter at undersøgelsen er indstillet«. Artikel 14, stk. 2, indeholder bestemmelse om, at er en fornyet undersøgelse påkrævet, genoptages undersøgelsen, såfremt omstændighederne kræver det.
- 4 I henhold til artikel 15, stk. 1, i forordning nr. 2423/88 »bortfalder [antidumpingtold] efter en frist på fem år fra den dato, på hvilken den pågældende foranstaltning trådte i kraft«. Er en fornyet undersøgelse vedrørende en foranstaltning i henhold til artikel 14 i gang ved udløbet af den pågældende femårsperiode, gælder det dog

efter artikel 15, stk. 4, at »foranstaltningen [forbliver] i kraft, indtil resultatet af den fornyede undersøgelse foreligger. En meddelelse herom offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* inden udløbet af den pågældende femårsperiode«.

- 5 Den 27. december 1988 fremsatte Federation of European Bearing Manufacturers' Associations (herefter benævnt »FEBMA«) en anmodning om en fornyet undersøgelse vedrørende den ved forordning nr. 1739/85 indførte antidumpingtold. Kommissionen skønnede, at anmodningen indeholdt tilstrækkelig dokumentation til, at det måtte anses for begrundet at iværksætte en fornyet undersøgelse, hvorefter den iværksatte en undersøgelse på grundlag af artikel 14 i forordning nr. 2423/88. Ved en meddelelse, der blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* den 30. maj 1989 (C 133, s. 3), blev de berørte parter informeret om, at der var blevet iværksat en fornyet undersøgelse.
- 6 Under forløbet af den fornyede undersøgelse udløb den femårsperiode, i hvilken antidumpingtolden i henhold til artikel 15, stk. 1, i forordning nr. 2423/88 skulle være gældende. Kommissionen offentliggjorde på denne baggrund den 31. maj 1990 en meddelelse (EFT C 132, s. 5) om, at de bestående foranstaltninger i medfør af artikel 15, stk. 4, i forordning nr. 2423/88 ville forblive i kraft, indtil resultatet af den fornyede undersøgelse forelå.
- 7 Efter iværksættelsen af den fornyede undersøgelse besvarede sagsøgerne de spørgeskemaer, som fællesskabsinstitutionerne havde tilsendt dem. De oplysninger, der blev anmodet om, vedrørte perioden 1. april 1988 — 31. marts 1989 (herefter benævnt »undersøgelsesperioden« eller »referenceperioden«).
- 8 Koyo Seiko har gjort gældende, at Kommissionen den 15. februar 1991 gav Det Rådgivende Antidumpingudvalg, jf. artikel 9, stk. 1, i forordning nr. 2423/88, meddelelse om, at den agtede at afslutte den fornyede undersøgelse og at lade

antidumpingtolden bortfalde. Ifølge Koyo Seiko nægtede udvalget i maj 1991 at tilslutte sig Kommissionens forslag.

- 9 Ved skrivelser af henholdsvis 5. december 1991 til Koyo Seiko og 11. december 1991 til NTN fremsendte Kommissionen bl.a. til sagsøgerne to oversigter over markedet i Fællesskabet for de pågældende produkter. Oversigterne, hvis indhold ingen af parterne i sagen har anfægtet, gengives nedenfor, bortset fra oplysningerne vedrørende 1987.

Kuglelejer > 30 mm — Det samlede marked i EF
Ikke medregnet japansk produktion i EF

Afsætning i mio. ECU

	1986	1988	Ref. periode *	Udv. 1986-ref.
<i>Afsætning:</i> EF-producenter i EF	819,7	903,0	922,4	+ 12,5%
Import fra Japan til EF	65,1	68,4	70,5	+ 8,3%
<i>Import fra:</i> USA	45,3	39,4	39,9	- 11,9%
Andre lande	160,8	155,8	163,6	+ 1,7%
SAMLET MARKED	1 090,9	1 166,6	1 196,4	+ 9,7%
<i>Markedsandel:</i> EF-producenter	75,1%	77,4%	77,1%	+ 2,7%
Import fra Japan	6,0%	5,9%	5,9%	- 1,7%
USA	4,1%	3,4%	3,3%	- 19,5%
Andre lande	14,8%	13,3%	13,7%	- 7,4%

* Såfremt den japanske produktion i EF medregnes i forbindelse med det pågældende år/referenceperioden, hvorved værdien af afsætningen ansættes til 68,5 mio. ECU (40 mio. enheder), falder »EF-producenternes« markedsandel fra 77,1 til 72,9%, mens den »japanske« markedsandel stiger fra 5,9 til 11,0%.

Kuglelejer > 30 mm — Det samlede marked i EF

Mio. enheder

	1986	1988	Ref. periode	Udv. 1986-ref.
<i>Afsætning:</i> EF-producenter * i EF	265,8	300,2	305,2	+ 14,8%
Import fra Japan til EF	33,5	34,0	34,4	+ 2,7%
<i>Import fra:</i> Andre lande *	124,9	121,4	125,1	+ 0,2%
SAMLET MARKED	424,2	455,6	464,7	+ 9,5%
<i>Markedsandel:</i> EF-producenter	62,7%	65,9%	65,7%	+ 4,8%
Japanske producenter	7,9%	7,5%	7,4%	- 6,3%
<i>Import fra:</i> Andre lande	29,4%	26,6%	26,9%	- 8,5%

* Skøn angivet i ton på grundlag af oplysninger fra Eurostat.

- 10 Den 28. september 1992 udstedte Rådet forordning nr. 2849/92. Artikel 1 i denne forordning, der trådte i kraft den 2. oktober 1992, bestemmer:

»For de varer, der er defineret nedenfor, ændres den ved artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1739/85 indførte endelige antidumpingtold således:

- 1) Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af kuglelejer med største udvendige diameter på over 30 mm, henhørende under KN-kode 8482 10 90 og med oprindelse i Japan.

- 2) Antidumpingtolden udtrykt i procent af nettoprisen for varen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, fastsættes til 13,7% (Taric-tillægskode: 8677), idet tolden for varer, der fremstilles af nedenstående selskaber, dog fastsættes således:

...

— NTN Corporation, Osaka 11,6%

...

- 3) Der lægges ikke antidumpingtold på kuglelejer med største udvendige diameter på over 30 mm, som fremstilles af:

... [angivelse af de omfattede selskaber].

- 4) Priserne frit Fællesskabets grænse anses som nettopriser, hvis betaling ifølge salgsbetingelserne skal finde sted senest 180 dage efter afsendelsen.

De forhøjes eller nedsættes med 1% for hver måned, betalingsfristen henholdsvis forlænges eller afkortes.

- 5) De gældende bestemmelser for told finder anvendelse.«

- 11 Den 13. september 1993 udstedte Rådet forordning (EØF) nr. 2554/93, hvorved artikel 1, stk. 4, i forordning nr. 2849/92 blev ophævet (EFT L 235, s. 7, herefter benævnt »forordning nr. 2554/93«).

Retsforhandlinger

- 12 Ved stævninger registreret på Domstolens Justitskontor henholdsvis den 20. december 1992 og den 13. januar 1993 anlagde NTN og Koyo Seiko herefter nærværende sager.
- 13 Ved processkrift indleveret til Domstolens Justitskontor den 29. april 1993 fremsatte FEBMA begæring om at måtte intervenere til støtte for sagsøgtes påstande i sagen NTN mod Rådet. Ved kendelse afsagt af Domstolens præsident den 15. september 1993 blev denne interventionsbegæring taget til følge.
- 14 Ved processkrifter indleveret til Domstolens Justitskontor henholdsvis den 18. og den 24. maj 1993 fremsatte Kommissionen og FEBMA begæring om at måtte intervenere til støtte for sagsøgtes påstande i sagen Koyo Seiko mod Rådet. Ved kendelser afsagt af Domstolens præsident henholdsvis den 16. juni 1993 og den 15. september 1993 blev Kommissionens og FEBMA's interventionsbegæringer taget til følge.
- 15 Ved særskilt processkrift af 28. juli 1993 fremsatte Koyo Seiko begæring om, at Domstolen tilpligtede Rådet at fremlægge det forslag, som Kommissionen den 15. februar 1991 tilstillede medlemmerne af Det Rådgivende Antidumpingudvalg, til lige med alle andre dokumenter eller skrivelser, som Kommissionen senere måtte have tilstillet udvalgets medlemmer, og som har sammenhæng med dette forslag. Rådet afgav indlæg om denne begæring den 20. august 1993.

- 16 Ved kendelser afsagt den 18. april 1994 har Domstolen henvist sagerne til Retten, jf. artikel 4 i Rådets afgørelse 93/350/Euratom, EKSF, EØF af 8. juni 1993 om ændring af afgørelse 88/591/EKSF, EØF, Euratom om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (EFT L 144, s. 21) og Rådets afgørelse 94/149/EKSF, EF af 7. marts 1994 (EFT L 66, s. 29).
- 17 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Tredje Udvidede Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisoptagelse.
- 18 Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret mundtlige spørgsmål fra Retten i offentlige retsmøder, der fandt sted den 19. oktober 1994.
- 19 Ved kendelse afsagt den 21. marts 1995 har formanden for Rettens Tredje Udvidede Afdeling truffet bestemmelse om en forening af sagerne T-163/94 og T-165/94 med henblik på domsafsigelsen.

Parternes påstande

Sag T-163/94

- 20 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af artikel 1 i forordning nr. 2849/92, for så vidt der herved pålægges sagsøgeren antidumpingtold.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

21 Sagsøgte har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

22 Intervenienten har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder intervenientens.

Sag T-165/94

23 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Annullation af forordning nr. 2849/92, for så vidt denne berører sagsøgeren.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

24 Sagsøgte har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

- 25 I sag T-165/94 har intervenienterne ikke indgivet interventionsindlæg.

Realiteten

- 26 Sagsøgeren i sag T-163/94, NTN, har fremsat fire anbringender til støtte for sine påstande. Ved det første anbringende gør sagsøgeren gældende, at den anfægtede forordning er blevet udstedt under tilsidesættelse af grundforordningens artikel 7, stk. 9, litra a), idet den ikke indeholder nogen tilstrækkelig begrundelse for at fravige den i den nævnte bestemmelse fastsatte sædvanlige frist på et år. Ved det andet anbringende gør sagsøgeren gældende, at den anfægtede forordning er retsstridig derved, at Rådet ikke har godtgjort, at industrien i Fællesskabet er blevet påført en skade, idet Rådet heller ikke har foretaget en korrekt bedømmelse med hensyn til de mulige virkninger af bortfaldet af de bestående foranstaltninger. Ved det tredje anbringende gør sagsøgeren gældende, at der er begået magtfordrejning. Sagsøgeren anfører herved, at såfremt proceduren var blevet afsluttet inden for den i grundforordningens artikel 7, stk. 9, litra a), fastsatte frist, ville fællesskabsinstitutionerne ikke have kunnet lægge til grund, at der forelå nogen skade. Ved det fjerde anbringende gør sagsøgeren gældende, at der er sket en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 12, stk. 1, idet der ved artikel 1, stk. 4, i den anfægtede forordning blev indført en gradueret antidumpingtold.
- 27 Sagsøgeren i sag T-165/94, Koyo Seiko, har fremsat syv anbringender til støtte for sine påstande. Ved det første anbringende gør sagsøgeren gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 2, stk. 1, og af artikel 4, stk. 1 og 3, i forordning nr. 2423/88, idet Rådet har indført en endelig antidumpingtold, uden at det kunne anses for godtgjort, at der forelå nogen skade eller trussel om skade. Ved det andet anbringende gør sagsøgeren gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 2, stk. 1 og 4, i forordning nr. 2423/88, idet Rådet har indført en endelig antidumpingtold, uden at det på nogen måde var blevet sandsynliggjort, at der på ny ville blive forvoldt en væsentlig skade. Ved det tredje anbringende gør sagsøgeren gældende, at der er begået magtfordrejning derved, at Rådet har indført antidumpingtold, selv om sagsøgte var klar over, at der hverken forelå nogen skade eller trussel om skade for industrien i Fællesskabet. Ved det fjerde anbringende gør sagsøgeren gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 9, litra a), i forordning

nr. 2423/88 derved, at den fornyede undersøgelse varede 41 måneder. Det femte anbringende angår antidumpingtoldsatserne, idet sagsøgeren gør gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 13, stk. 3, i forordning nr. 2423/88. Ved det sjette anbringende gør sagsøgeren gældende, at der er sket en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, idet fællesskabsinstitutionerne undlod at give sagsøgeren meddelelse om de overvejelser, der ligger til grund for artikel 1, stk. 4, i forordning nr. 2849/92. Ved det sidste anbringende gør sagsøgeren endelig gældende, at der er sket en tilsidesættelse af EØF-traktatens artikel 190.

28 Efter udstedelsen den 13. september 1993 af forordning nr. 2554/93, hvorved artikel 1, stk. 4, i den anfægtede forordning blev ophævet, har NTN og Koyo Seiko, under den mundtlige forhandling, meddelt, at selskaberne frafalder henholdsvis det fjerde og det sjette anbringende. Sagsøgerne har dog gjort gældende, at Rådet alligevel bør tilpligtes at betale sagens omkostninger for så vidt angår disse anbringender.

29 Retten finder, at der i første række bør ske en undersøgelse af anbringendet om, at Rådet ikke har godtgjort, at der forelå en skade, jf. artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 2423/88, og af anbringendet om, at der er sket en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 7, stk. 9, litra a). Disse anbringender er fremsat i begge sager.

Anbringendet om, at Rådet ikke har godtgjort, at der forelå en skade, jf. artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 2423/88

Undersøgelse af den i den anfægtede forordning angivne begrundelse for så vidt angår forholdene for industrien i Fællesskabet og de mulige virkninger af bortfaldet af den bestående told

30 Hvad angår spørgsmålet om afgrænsningen af den relevante »erhvervsgren i Fællesskabet« anføres det i punkt 24 i betragtningerne til den anfægtede forordning, at

»nogle selskaber, som har produktionsfaciliteter i Fællesskabet, ikke er blevet anset for at være en del af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, som defineret i artikel 4, stk. 5, i forordning ... nr. 2423/88, fordi der er tale om datterselskaber af japanske eksportører, for hvilke der er konstateret betydelige dumpingmargener, og som ejer eller har aktiemajoriteten i disse selskaber. Disse datterselskaber drager nemlig fordel af dumpingimporten fra moderselskaberne«.

31 Hvad angår importen fra Japan til Fællesskabet og forholdene for industrien i Fællesskabet hedder det i punkt 26-32 i betragtningerne til forordning nr. 2849/92:

»(26) Ved undersøgelsen af virkningerne af importen fra Japan til Fællesskabet må det erindres, at der allerede var foranstaltninger i kraft, som normalt skulle have afhjulpet dumpingimportens skadelige virkninger.

Det skal derfor blot undersøges, om EF-erhvervsgrenens situation er en sådan, at foranstaltningernes bortfald vil medføre, at der igen forvoldes skade.

(27) Det samlede omfang af de japanske producenters dumpingeksport til Fællesskabet steg med 2,7% mellem 1986 og slutningen af undersøgelsesperioden.

(28) Selv om importpriserne på de japanske dumpingvarer er steget, og EF-erhvervsgrenens priser er faldet, er der stadig tale om prisunderbud fra japansk side, når de vejede gennemsnitspriser for hver kuglelejetype fra de japanske eksportører sammenlignes med samme kuglelejetyper fremstillet af EF-erhvervsgrenen eller med typer, der ligger tæt op ad de importerede typer.

(29) Produktionen i Fællesskabet udviste ikke større ændringer mellem 1986 og slutningen af undersøgelsesperioden.

- (30) Den samlede værdi af fællesskabserhvervsgrenens salg øgedes med 12,5% mellem 1986 og slutningen af undersøgelsesperioden. Denne stigning er dog mindre end den samlede vækst på markedet.
- (31) Udtrykt i værdi faldt EF-erhvervsgrenens markedsandel beregnet på grundlag af salget af kuglelejer fremstillet af Fællesskabets kuglelejeindustri mellem 1986 og slutningen af undersøgelsesperioden fra 75,1% til 72,9%.
- (32) På grundlag af en vurdering af ovennævnte indikatorer fastslår Rådet, at selv om gældende foranstaltninger har haft en vis virkning, befinder EF-erhvervsgrenen sig stadig i en ret svag position.«

32 Hvad angår de mulige virkninger af foranstaltningernes bortfald anføres følgende i punkt 33-39 i betragtningerne:

- »(33) I betragtning af den prekære situation er Rådet af den opfattelse, at foranstaltningernes bortfald vil forværre situationen.
- (34) Det må således i en situation uden foranstaltninger forventes, at der vil blive tale om større underbud for de fra Japan importerede varer, og EF-erhvervsgrenens rentabilitet vil blive forringet og markedsandelen falde yderligere, eftersom denne erhvervsgren ikke vil være i stand til at modstå det øgede pres på markedet.
- (35) Rådet skal i denne forbindelse endvidere bemærke, at der i øjeblikket er lavkonjunktur på markedet. Fællesskabets kuglelejeindustri er derfor blevet langt mere sårbar, navnlig efterhånden som markedet indsnævres, og salgsmængder og -priser kommer under øget pres. Lavprisimport til dumpingpriser vil endog forværre denne prekære situation.

- (36) Det skal endvidere erindres, at den japanske eksport til Amerikas Forenede Stater pålægges en høj antidumpingtold. Bortfalder foranstaltningerne på importen af kuglelejer til Fællesskabet, vil de importerede mængder formentlig stige, muligvis endog til lavere priser, hvis den nuværende underbudspolitik fortsætter.
- (37) Endelig kan det forventes, at eftersom de japanske producenter har øget deres produktionskapacitet i Japan, mens forbruget i Fællesskabet ikke er steget, vil der i en situation uden foranstaltninger blive tale om øget japansk eksportsalg til Fællesskabet. I modsætning hertil har fællesskabsproducenterne ikke øget deres produktionskapacitet i Fællesskabet.
- (38) I betragtning af ovenstående kan det klart forudses, at dumpingimporten vil påføre EF-erhvervsgrenen væsentlig skade, hvis antidumpingforanstaltningerne bortfalder.
- (39) Rådet fastslår derfor, at en ophævelse af gældende antidumpingforanstaltninger vil medføre, at der igen forvoldes væsentlig skade.«

Parternes argumenter

- 33 Sagsøgerne har gjort gældende, at det i punkt 24-39 i betragtningerne til den anfægtede forordning anførte, på grundlag af hvilket det er blevet antaget, at der forelå en skade, på flere punkter er behæftet med faktuelle og retlige fejl, således at det ikke i den anfægtede forordning er blevet godtgjort, at der forelå en skade for industrien i Fællesskabet i den i grundforordningens artikel 4, stk. 1, forudsatte betydning.
- 34 Rådet har bestridt, at det har gjort sig skyldig i nogen retlige fejl, idet sagsøgte anfører, at de faktiske omstændigheder, således som disse er blevet fastlagt af fæl-

lesskabsinstitutionerne og refereret i forordning nr. 2849/92, klart understøtter Rådets konklusion, hvorefter en ophævelse af de bestående foranstaltninger ville have medført en fornyet skade for industrien i Fællesskabet. Sagsøgte henviser herved til Domstolens praksis, hvorefter fællesskabsinstitutionerne råder over vide skønsmæssige beføjelser med hensyn til spørgsmålet om vurderingen af skaden og vurderingen af, hvilke virkninger en ophævelse af den gældende antidumpingtold må antages at ville få, idet den retslige prøvelse vedrørende en sådan bedømmelse må begrænses til en kontrol af, om formforskrifterne er overholdt, om de faktiske omstændigheder, på grundlag af hvilke det anfægtede valg er foretaget, er materielt rigtige, samt til, om der foreligger en åbenbar fejl ved vurderingen af de nævnte faktiske omstændigheder, eller om der er begået magtfordrejning (Domstolens dom af 10.3.1992, sag C-179/87, Sharp mod Rådet, Sml. I, s. 1635, præmis 58).

- 35 Hvad nærmere angår de enkelte punkter i betragtningerne til den anfægtede forordning har parterne fremsat følgende argumenter.

Punkt 24

- 36 Med hensyn til spørgsmålet om, at der ved afgrænsningen af den relevante »erhvervsgren i Fællesskabet« ikke blev regnet med produktionen hos selskaber, der havde forbindelser til de japanske eksportører, har NTN gjort gældende, at noget sådant i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 5, forudsætter, at der sker en angivelse af grundene til, at en sådan udelukkelse må anses for berettiget. Der må ses bort fra det i punkt 24 anførte, hvorefter de japanske eksportørers europæiske datterselskaber »drager ... fordel af dumpingimporten fra moderselskaberne«, idet rigtigheden heraf ikke på nogen måde er blevet dokumenteret.
- 37 Rådet har heroverfor gjort gældende, at fællesskabsinstitutionerne i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 5, kan undlade til den relevante »erhvervsgren i Fællesskabet« at henregne producenter etableret i Fællesskabet, idet dette alene forudsætter, at der er tale om selskaber, som står i forbindelse med eksportørerne, eller som selv er importører af de produkter, der er genstand for undersøgelsen. Grund-

forordningen opstiller ikke nogen yderligere betingelser. Hertil kommer, at selv om man gik ud fra, at det anførte om, at de japanske eksportørers datterselskaber i Fællesskabet drager fordel af moderselskabernes dumping, savnede grundlag, ville dette ikke medføre, at grundforordningens artikel 4, stk. 5, ikke kunne finde anvendelse.

Punkt 27

- 38 Sagsøgerne har gjort gældende, at det i punkt 27 i betragtningerne til forordningen anførte, hvorefter den japanske dumpingimport steg med 2,7% fra 1986 til slutningen af referenceperioden, ikke er i overensstemmelse med de faktiske forhold. Sagsøgerne gør herved nærmere gældende, at det fremgår af de ovenfor i præmis 9 gengivne oversigter, at de japanske producenters markedsandel (udtrykt i mængder) på trods af stigningen i afsætningen af kuglelejer importeret fra Japan faldt med 6,3% i den nævnte periode, mens fællesskabsproducenternes markedsandel steg med 4,8%.
- 39 Rådet har gjort gældende, at sagsøgerne ikke anfægter, at mængden af de japanske producenters dumpingimport steg med 2,7% fra 1986 til slutningen af referenceperioden.

Punkt 29

- 40 Koyo Seiko har bestridt rigtigheden af det i punkt 29 i betragtningerne til forordningen anførte, hvorefter produktionen i Fællesskabet ikke udviste større ændringer fra 1986 til slutningen af referenceperioden, idet lagrene i denne periode faldt betydeligt, og udnyttelsen af produktionskapaciteten blev intensiveret.

41 Rådet har ikke taget nærmere stilling til dette argument.

Punkt 30

42 NTN har gjort gældende, at det i denne betragtning anførte, hvorefter den samlede værdi af fællesskabsindustriens afsætning steg med 12,5% fra 1986 til slutningen af undersøgelsesperioden, er misvisende. Sagsøgeren anfører herved, at Kommissionen i den oversigt over afsætningen udtrykt i værdi, som den fremsendte til selskabet (jf. ovenfor i præmis 9), nåede frem til den konklusion, at værdien af afsætningen af kuglelejer importeret fra Japan kun steg med 8,3%, mens værdien af fællesskabsproducenternes afsætning steg med 12,5%. De japanske importørers markedsandel faldt således med 1,7%, mens fællesskabsproducenternes markedsandel steg med 2,7%. Det fremgår herved af oversigten, at det er de japanske producenter, og ikke producenterne i Fællesskabet, der er blevet forvoldt skade.

43 Rådet har ikke taget nærmere stilling til dette argument.

Punkt 31

44 Sagsøgerne har om denne betragtning gjort gældende, at det anførte, hvorefter markedsandelen for industrien i Fællesskabet faldt fra 75,1 til 72,9%, er baseret på en »vildledende manipulation« fra fællesskabsinstitutionernes side i forhold til, hvad disse selv kunne konstatere. Det fremgår herved af en gennemgang af de ovenfor i præmis 9 gengivne oversigter, at industrien i Fællesskabet på ingen måde mistede markedsandele, idet dens markedsandel i virkeligheden steg fra 75,1% i 1986 til 77,1% i løbet af referenceperioden.

- 45 Rådet har heroverfor gjort gældende, at det var med rette, at der i referenceperioden ikke blev regnet med den del af produktionen i Fællesskabet, som hidrørte fra selskaber i Fællesskabet, som er datterselskaber af japanske eksportører, for hvilke der blev konstateret betydelige dumpingmargener, og som ejer eller har aktiemajoriteten i disse selskaber, idet disse drog fordel af dumpingimporten fra moderselskaberne. Den omstændighed, at disse datterselskabers afsætning ikke blev udelukket fra grundberegningen for 1986, indebærer ikke, at forordning nr. 2849/92 er baseret på unøjagtige faktiske omstændigheder. For det første var udviklingen med hensyn til markedsandelene kun et af de forhold, der blev inddraget ved vurderingen af virkningerne af de bestående foranstaltninger. For det andet fremgår det af de ovenfor nævnte oversigter, at udelukker man ikke fra produktionen i Fællesskabet produktionen hos de japanske datterselskaber i Fællesskabet, udviser fællesskabsproducenternes markedsandel i løbet af referenceperioden kun en stigning på 2,7%, ligesom den markedsandel, som den japanske import repræsenterede, kun udviser et fald på 1,7%. Når henses til, at den japanske dumpingimport allerede blev pålagt antidumpingtold, kunne det forventes, at den markedsandel, som denne import repræsenterede, ville falde med mere end 1,7%, og at fællesskabsproducenternes markedsandel ville stige med mere end 2,7%. Tages det endvidere i betragtning, at de bestående foranstaltninger medførte en prisstigning, uden at de dog forhindrede et vist prisunderbud, må det antages, at de faktiske omstændigheder, således som der er redegjort for disse i forordning nr. 2849/92, på overbevisende måde understøtter konklusionen i punkt 32, hvori det hedder, at »selv om gældende foranstaltninger har haft en vis virkning, befinder EF-erhvervsgrenen sig stadig i en ret svag position«.

Punkt 35

- 46 Sagsøgerne har gjort gældende, at grundforordningens artikel 4, stk. 1, opstiller et udtrykkeligt forbud for fællesskabsinstitutionerne mod i forbindelse med ansættelsen af den af dumpingimporten forvoldte skade at tage hensyn til en nedgang i efterspørgslen. Rådet har herefter gjort sig skyldig i en retlig fejl ved i punkt 35 med henblik på vurderingen af spørgsmålet om skade at tage hensyn til lavkonjunkturen på markedet. Det i punkt 35 anførte, hvorefter »der i øjeblikket er lavkonjunktur på markedet«, er, uanset om dette måtte være rigtigt eller forkert, udtryk for en retlig fejl, idet det anførte hverken angår referenceperioden eller det

efterfølgende år, dvs. den periode, efter hvis afslutning undersøgelsen burde have været afsluttet, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 9, litra a). Såfremt fællesskabsinstitutionerne, i overensstemmelse med den i denne bestemmelse fastsatte frist, havde afsluttet proceduren i 1990, ville Rådet ikke have kunnet konstatere nogen skade, idet 1990 var det bedste år for de betydeligste producenter i Fællesskabet.

- 47 Rådet har gjort gældende, at lavkonjunkturen ikke var et afgørende forhold i forbindelse med vurderingen af, om der forelå en skade. Lavkonjunkturen er nævnt i den anfægtede forordning som et forhold blandt flere, der var betegnende for situationen for produktionen i Fællesskabet på tidspunktet for bortfaldet af de bestående foranstaltninger. Da Rådet undersøgte, hvorvidt en ophævelse af tolden ville medføre en fornyet skade, var det forpligtet til at tage hensyn hertil, idet en industri, der befinder sig i en svag position på markedet, er mere udsat for skadevirkningerne af en dumping.
- 48 Rådet gør endvidere gældende, at den lavkonjunktur, som NTN henviser til, virkelig startede i begyndelsen af 1990, dvs. i løbet af året efter indledningen af den fornyede undersøgelse vedrørende den bestående antidumpingtold.

Punkt 36

- 49 Om denne betragtning har sagsøgerne gjort gældende, at Rådet har gjort sig skyldig i en fejl med hensyn til de faktiske omstændigheder ved at anføre, at »den japanske eksport til Amerikas Forenede Stater pålægges en høj antidumpingtold«. Ganske vist var den amerikanske antidumpingtold på kuglelejer med oprindelse i Japan på det tidspunkt, da FEBMA anmodede om, at der blev foretaget en fornyet undersøgelse, høj (ca. 70%), men den var lav på det tidspunkt, da den anfægtede forordning blev udstedt. Ifølge de oplysninger, der blev offentliggjort i *Federal*

Register af 24. juni 1992, som korrigeret i *Federal Register* af 14. december 1992, svingede den amerikanske told, som fandt anvendelse på de japanske producenter, der også eksporterede kuglelejer til Fællesskabet, mellem 2,24 og 7,86% på det tidspunkt, da den anfægtede forordning blev udstedt. Der er således intet grundlag for at antage, at en væsentlig del af handelen blev ledt fra USA til Fællesskabet.

- 50 Rådet har gjort gældende, at fortjenstmargenerne inden for kuglelejeindustrien, hvor der er tale om masseproduktion, er ret lave, hvorfor enhver stigning i omkostningerne må anses for en væsentlig belastning. Det var derfor med rette, at Rådet fandt det sandsynligt, at importen fra Japan ville stige, såfremt den bestående told blev ophævet, bl.a. fordi den japanske eksport til USA var ramt af høj antidumpingtold. Henvisningen til den i USA indførte told på import hidrørende fra japanske eksportører, som angivet i *Federal Register* af 24. juni 1992, er vildledende. I punkt 36 i betragtningerne til forordning nr. 2849/92 henvises der til de japanske eksportører som helhed, og ikke til enkelte eksportører. Det fremgår af oplysningerne i *Federal Register* af 24. juni 1992, at en række selskaber var ramt af en meget høj told, og de nye toldsats i USA, som *Federal Register* af 14. december 1992 indeholdt oplysninger om, var blot udtryk for en berigtigelse i forhold til materielle fejl for så vidt angår enkelte eksportører. De gældende toldsats var uforandrede for størstedelen af de pågældende selskabers vedkommende, navnlig de selskaber, der var ramt af de højeste toldsats.

Punkt 37

- 51 Koyo Seiko har anført, at Rådet i denne betragtning angav, at produktionskapaciteten i Japan var steget, hvorfor der måtte forventes et stigende japansk salg til Fællesskabet. En sådan forventning er ikke et tilstrækkeligt grundlag for at antage, at der foreligger en trussel om skade, idet fællesskabsinstitutionerne i henhold

til grundforordningens artikel 4, stk. 3, skal godtgøre, at der foreligger en særlig situation, som kan udvikle sig til en faktisk skade.

- 52 Koyo Seiko gør herefter gældende, at importpriserne i Fællesskabet steg i perioden 1986-1989, og at fortjenesterne hos industrien i Fællesskabet steg med 4,3% i løbet af referenceperioden. Endvidere indeholder den anfægtede forordning intet vedrørende cash flow eller beskæftigelsessituationen i løbet af referenceperioden.
- 53 Endelig gør sagsøgeren gældende, at det sammenfattende må antages, at den anfægtede forordning ikke indeholder tilstrækkelige dokumenterede faktuelle oplysninger til, at det kunne lægges til grund, at industrien i Fællesskabet rent faktisk blev påført en skade.
- 54 Rådet har gjort gældende, at punkt 37 i betragtningerne til den anfægtede forordning indeholder en tilstrækkelig begrundelse og fuldt ud understøtter, hvad der er blevet lagt til grund, og at det var ufornødent at angive detaljerede oplysninger vedrørende udviklingen i de japanske producenters produktionskapacitet. Det var endvidere af fortrolighedshensyn heller ikke muligt at give sagsøgeren oplysninger om selskabets japanske konkurrenters produktionskapacitet.
- 55 Rådet gør herefter gældende, at selv om de bestående foranstaltninger havde medført prisstigninger i forbindelse med den japanske dumpingimport, lå priserne dog fortsat væsentligt under, hvad der gjaldt produktionen i Fællesskabet, idet dumpingimporten i form af prisunderbud havde forårsaget et fald i disse priser. Hvad angår det forhold, at fortjenesterne hos industrien i Fællesskabet var steget, gør Rådet over for det af Koyo Seiko anførte gældende, at fortjenesterne dog fortsat var lavere end dem, som man med rimelighed havde kunnet forvente på et marked, der ikke blev udsat for forstyrrelser i form af japansk dumpingimport.

Rettens bemærkninger

Indledende bemærkninger

- 56 Det bemærkes, at fællesskabsinstitutionerne i sagen har foretaget en fornyet undersøgelse vedrørende forordning nr. 1739/85 på grundlag af grundforordningens artikel 14. Under forløbet af denne fornyede undersøgelse udløb den femårsperiode, i hvilken de bestående foranstaltninger i henhold til grundforordningens artikel 15, stk. 1, skulle finde anvendelse, hvorefter Kommissionen offentliggjorde en meddelelse om, at de bestående foranstaltninger skulle forblive i kraft, jf. grundforordningens artikel 15, stk. 4, indtil resultatet af den fornyede undersøgelse forelå. Den 28. september 1992 udstedte Rådet den anfægtede forordning om ændring af forordning nr. 1739/85.
- 57 Det bør indledningsvis fremhæves, at grundforordningens artikel 2, stk. 1, fastlægger det princip, at enhver dumpingvare kan gøres til genstand for en antidumpingtold, »når en sådan vare ved overgang til fri omsætning i Fællesskabet forvolder skade«. Indholdet af begrebet »skade« er fastlagt i grundforordningens artikel 4, stk. 1, og artikel 4, stk. 2 og 3, indeholder en angivelse af de forhold, der skal tages i betragtning ved vurderingen af, om der foreligger en skade.
- 58 Hvad nærmere angår spørgsmålet om en fornyet undersøgelse vedrørende en forordning om indførelse af antidumpingtold indeholder forordningen kun regler om, hvilke forhold der skal foreligge for, at en fornyet undersøgelse kan iværksættes. For det første hedder det i artikel 14, stk. 2, at »bliver det ... klart, at en fornyet undersøgelse er påkrævet, genoptages undersøgelsen i overensstemmelse med artikel 7, såfremt omstændighederne kræver det«. Som Domstolen har fastslået i sin dom af 7. december 1993 (sag C-216/91, Rima Eletrometalurgia mod Rådet, Sml. I, s. 6303, præmis 16), jf. grundforordningens artikel 7, stk. 1, gælder det, at »iværksættelsen af en undersøgelse, det være sig en antidumpingprocedure eller en fornyet undersøgelse vedrørende en forordning om antidumpingtold, altid forudsætter, at der foreligger tilstrækkeligt bevis for, at der sker dumping, og for, at der heraf

udspringer en skade«. For det andet bestemmer grundforordningens artikel 15, stk. 3, at »såfremt en berørt part godtgør, at foranstaltningens ophør igen vil føre til skade eller trussel om skade«, iværksætter Kommissionen en fornyet undersøgelse vedrørende den pågældende foranstaltning. Det må herefter fastslås, at selv om grundforordningen fastlægger nærmere regler om, hvilke forhold der skal foreligge for, at en fornyet undersøgelse kan iværksættes, indeholder den ingen særlige bestemmelser vedrørende spørgsmålet om den skade, hvis eksistens skal være dokumenteret ved den pågældende forordning om ændring af den bestående told.

59 Det følger heraf, at for så vidt der ikke foreligger særlige bestemmelser vedrørende vurderingen af spørgsmålet om skade i forbindelse med en fornyet undersøgelse, der er blevet iværksat på grundlag af grundforordningens artikel 14 og 15, må det gælde, at det ved en forordning, hvorved der som afslutning på en sådan procedure træffes bestemmelse om ændring af bestående antidumpingtold, skal godtgøres, at der foreligger en skade i den i grundforordningens artikel 4, stk. 1, forudsatte betydning.

60 Det må herefter undersøges, hvorvidt det ved de omhandlede betragtninger til den anfægtede forordning må anses for godtgjort, at der forelå en skade i den i grundforordningens artikel 4, stk. 1, forudsatte betydning.

61 Det bemærkes om dette spørgsmål, at det kun kan anses for godtgjort, at der foreligger en skade i den i grundforordningens artikel 4, stk. 1, forudsatte betydning, såfremt dumpingimporten eller den subsidierede import enten i) forvolder væsentlig skade for en erhvervsgræn i Fællesskabet, ii) truer med at forvolde væsentlig skade for en erhvervsgræn i Fællesskabet eller iii) i væsentlig grad forsinker oprettelsen af en sådan erhvervsgræn.

62 Det er en kendsgerning, at der allerede er en produktion i Fællesskabet af kuglelejer, således at det må undersøges, hvorvidt de omhandlede betragtninger til den

anfægtede forordning godtgør, at den pågældende dumpingimport i) forvoldte denne en væsentlig skade eller ii) truede med at forvolde den en sådan skade.

- 63 Det bemærkes herefter, at grundforordningens artikel 4, stk. 2 og 3, opregner en række forskellige forhold, der skal anses for relevante med henblik på vurderingen af spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger en væsentlig skade, henholdsvis en trussel om en væsentlig skade. Grundforordningens artikel 4, stk. 2, indeholder herved følgende bestemmelser:

»En undersøgelse af, om der foreligger skade, omfatter følgende faktorer, idet dog hverken en enkelt eller flere af disse nødvendigvis er udslagsgivende for afgørelsen:

- a) omfanget af dumpingimporten eller den subsidierede import, især hvorvidt den er steget betydeligt enten absolut eller i forhold til produktionen eller forbruget i Fællesskabet
- b) priserne på dumpingimporten eller den subsidierede import, især hvorvidt der tilbydes en væsentlig lavere pris i forhold til prisen for samme vare i Fællesskabet
- c) følgevirkningerne for den pågældende erhvervsgren vurderet på baggrund af de faktiske eller mulige tendenser inden for relevante økonomiske faktorer såsom:

— produktion

— kapacitetsudnyttelse

- lagre
- salg
- markedsandel
- priser (dvs. pristryk eller hindring af prisstigninger, som ellers ville have fundet sted)
- fortjeneste
- forrentning af investeret kapital
- likviditet
- beskæftigelse.«

⁶⁴ Grundforordningens artikel 4, stk. 3, indeholder følgende bestemmelser:

»En konstatering af, om der foreligger trussel om skade, kan kun finde sted, når det er sandsynligt, at en særlig situation udvikler sig til en faktisk skade. Der kan i den forbindelse tages hensyn til faktorer såsom:

- a) stigningstakten i dumpingeksporten eller den subsidierede eksport til Fællesskabet

b) eksportpotentiel, der allerede eksisterer, eller som vil kunne udnyttes i den nærmeste fremtid, i oprindelses- eller eksportlandet, samt sandsynligheden for, at den deraf følgende eksport vil gå til Fællesskabet

c) subsidiernes art samt de eventuelle deraf følgende virkninger for handelen.«

65 Det bemærkes endvidere, at det fremgår af anden og tredje betragtning til grundforordningen, at denne er blevet udstedt i overensstemmelse med de bestående internationale forpligtelser, navnlig de forpligtelser, der følger af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (herefter benævnt »GATT«) og af aftalen om anvendelse af artikel VI i GATT (herefter benævnt »antidumpingkodeksen af 1979«). Følgelig skal grundforordningen fortolkes i lyset af artikel VI i GATT og antidumpingkodeksen af 1979 (jf. herved Domstolens dom af 7.5.1991, sag C-69/89, Nakajima mod Rådet, Sml. I, s. 2069, præmis 30, 31 og 32).

66 Det bemærkes herved, at artikel 3, stk. 6, i antidumpingkodeksen af 1979 indeholder følgende bestemmelse: »En konstatering af, om der foreligger en trussel om skade, skal baseres på kendsgerninger, og ikke kun på påstande, formodninger om eller fjerne muligheder. Den ændring i omstændighederne, der ville skabe en situation, hvor den pågældende dumping ville forvolde skade, skal klart kunne forudses og være overhængende.«

Konklusionen om skade i den anfægtede forordning, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 1

67 Det bemærkes indledningsvis, at punkt 24-32 i betragtningerne til den anfægtede forordning indeholder en redegørelse for »fællesskabserhvervsgrenens situation«. Efter at have undersøgt forskellige faktorer konkluderede Rådet, jf. punkt 32, at »EF-erhvervsgrenen [befinder] sig stadig i en ret svag position«. I betragtning af

denne »prekære« situation var Rådet, jf. punkt 33, »af den opfattelse, at foranstaltningernes bortfald vil forværre situationen«. Herefter undersøgte Rådet, jf. punkt 33-39 i betragtningerne til den anfægtede forordning, »de mulige virkninger af foranstaltningernes bortfald« og konkluderede, jf. punkt 39, at »en ophævelse af gældende antidumpingforanstaltninger vil medføre, at der igen forvoldes væsentlig skade«.

- 68 Det bemærkes herefter, at Rådets beslutning om at ændre den ved forordning nr. 1739/85 indførte told således var baseret på den antagelse, at den pågældende dumpingimport truede med at forvolde industrien i Fællesskabet en væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 1. Det må derfor fastslås, at den anfægtede forordning ikke angiver noget bevis for en faktisk væsentlig skade. I punkt 26 i betragtningerne til den anfægtede forordning hedder det herved udtrykkeligt: »Det skal derfor blot undersøges, om EF-erhvervsgrenens situation er en sådan, at foranstaltningernes bortfald vil medføre, at der igen forvoldes skade.«

Undersøgelse af de relevante betragtninger til den anfægtede forordning

- 69 Det bemærkes indledningsvis, at det i punkt 24 i betragtningerne til den anfægtede forordning anføres, at i forbindelse med undersøgelsen »er nogle selskaber, som har produktionsfaciliteter i Fællesskabet, ikke blevet anset for at være en del af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, som defineret i artikel 4, stk. 5, i forordning ... nr. 2423/88, fordi der er tale om datterselskaber af japanske eksportører, for hvilke der er konstateret betydelige dumpingmargener, og som ejer eller har aktiemajoriteten i disse selskaber«.
- 70 Det bemærkes herom, at grundforordningens artikel 4, stk. 5, indeholder hjemmel til at undlade til den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet at henregne producenter i Fællesskabet, der står i forbindelse med de pågældende eksportører eller

importører, eller som selv er importører af den formodede dumpingvare, i forbindelse med ansættelsen af den skade, som dumpingen forvolder produktionen i Fællesskabet. Det henhører under institutionerne som led i disses skønsmæssige beføjelser konkret at vurdere, om en sådan udelukkelse skal finde sted (Domstolens domme af 10.3.1992, sag C-174/87, Ricoh mod Rådet, Sml. I, s. 1335, præmis 49, og sag C-177/87, Sanyo Electric mod Rådet, Sml. I, s. 1535, præmis 24).

71 Følgelig kunne fællesskabsinstitutionerne lovligt undlade til produktionen i Fællesskabet at henregne produktionen hos en række selskaber i Fællesskabet med den begrundelse, at disse selskaber var datterselskaber af japanske eksportører, for hvilke der var blevet konstateret betydelige dumpingmargener, og som ejede eller havde aktiemajoriteten i selskaberne. Det bemærkes herved, at der intet foreligger i sagen til støtte for, at Rådet ved at træffe bestemmelse om en sådan udelukkelse skulle have overskredet grænserne for sine skønsmæssige beføjelser.

72 Det bemærkes herefter, at Rådets konklusion om, at der forelå en trussel om skade, var baseret på følgende antagelser: Omfanget af dumpingimporten var steget med 2,7% (punkt 27), fællesskabsindustriens priser var faldet, og der var »stadig tale om prisunderbud fra japansk side« (punkt 28), produktionen i Fællesskabet havde ikke udvist større ændringer (punkt 29), værdien af fællesskabsindustriens afsætning var steget (med 12,5%) i mindre grad end den samlede vækst på markedet (punkt 30), fællesskabsindustriens markedsandel var faldet (udtrykt i værdi) fra 75,1 til 72,9% for så vidt angår de pågældende produkter (punkt 31), »i en situation uden foranstaltninger« ville der blive tale om større underbud for importen fra Japan, og fællesskabsindustriens rentabilitet ville blive forringet, ligesom markedsandelen ville falde yderligere (punkt 34), Fællesskabets kuglelejeindustri ville blive »langt mere sårbar« som følge af lavkonjunktoren på markedet (punkt 35), en høj antidumpingtold i USA ville medføre en stigende import fra Japan, såfremt importen til Fællesskabet ikke længere var genstand for foranstaltninger (punkt 36), og endelig ville

der »i en situation uden foranstaltninger« blive tale om øget import fra Japan til Fællesskabet, idet de japanske producenter havde øget deres produktionskapacitet i Japan, mens forbruget i Fællesskabet ikke var steget (punkt 37).

- 73 Samtlige de nævnte betragtninger, med undtagelse af punkt 28 og 34, der indeholder en nærmere drøftelse vedrørende de forhold, på grundlag af hvilke Rådet antog, at der forelå en trussel om en væsentlig skade, er blevet anfægtet af sagsøgerne, der gør gældende, at de er udtryk for antagelser, der er vildledende eller fejlagtige, faktisk eller retligt. Der bør herefter ske en nærmere undersøgelse af de pågældende betragtninger i lyset af parternes indlæg.

— Punkt 27

- 74 I denne betragtning anførte Rådet, at det samlede omfang af dumpingimporten af kuglelejer var steget med 2,7% fra 1986 til slutningen af undersøgelsesperioden.

- 75 Det fremgår af de ovenfor i præmis 9 gengivne oversigter, som parterne i sagen ikke har anfægtet, at den i punkt 27 angivne betragtning er korrekt, men ufuldstændig. Det bemærkes herved, at det fremgår af de nævnte oversigter, at stigningen i importen fra Japan udtrykt i mængder var betydeligt lavere end den samlede vækst, ligeledes udtrykt i mængder, som indtraf på markedet i Fællesskabet for så vidt angår de pågældende produkter i samme periode, nærmere bestemt 9,5%, idet førstnævnte stigning endvidere var betydeligt lavere end stigningen i fællesskabsproducenternes afsætning i Fællesskabet, ligeledes udtrykt i mængder, som var på 14,8%. Selv om importen fra Japan således steg med 2,7% udtrykt i mængder, må det fastslås, at den markedsandel, som importen fra Japan repræsenterede, faldt med 6,3%

udtrykt i mængder fra 1986 til slutningen af referenceperioden. I samme periode steg fællesskabsproducenternes markedsandel med 4,8% udtrykt i mængder.

- 76 Retten finder herefter, at den ufuldstændige karakter af den i punkt 27 angivne betragtning afsvækker grundlaget for Rådets vurdering med hensyn til den skade, som dumpingimporten forvoldte.

— Punkt 29

- 77 Det bemærkes, at det i denne betragtning hedder, at »produktionen i Fællesskabet udviste ikke større ændringer mellem 1986 og slutningen af undersøgelsesperioden«.
- 78 Det fremgår af de ovenfor i præmis 9 gengivne oversigter, at fællesskabsproducenternes afsætning af kuglelejer fra 1986 til slutningen af referenceperioden steg med 14,8% udtrykt i mængder og med 12,5% udtrykt i værdi. Det fremgår endvidere af de oplysninger, som Kommissionen fremsendte til Koyo Seiko ved skrivelse af 5. december 1991, at udnyttelsesgraden af produktionskapaciteten i Fællesskabet i samme periode steg fra 74,38 til 82,27%, og at lagrene i Fællesskabet udtrykt i værdi faldt fra 114,53 til 84,72 mio. DM og, udtrykt i værdi, fra 58,82 til 54,02 mio. enheder.
- 79 Det må på dette grundlag fastslås, at det af Rådet i punkt 29 anførte, hvorefter produktionen i Fællesskabet ikke udviste større ændringer, ikke er udtryk for en korrekt beskrivelse af udviklingen på dette område, således at betragtningen må anses for behæftet med en faktisk fejl.

— Punkt 30

- 80 I denne betragtning anførte Rådet, at den samlede værdi af fællesskabsindustriens afsætning steg med 12,5% fra 1986 til slutningen af undersøgelsesperioden, idet »denne stigning ... dog [var] mindre end den samlede vækst på markedet«.
- 81 Det bemærkes, at det fremgår af de ovenfor i præmis 9 gengivne oversigter, at den samlede vækst på markedet (udtrykt i værdi) var på 9,7%. I modsætning til det i punkt 30 anførte lå den samlede stigning i fællesskabsindustriens afsætning således over den samlede vækst på markedet.
- 82 Følgelig må også punkt 30 anses for at være behæftet med en faktisk fejl.
- 83 Rådet har dog under den mundtlige forhandling gjort gældende, at henregner man til produktionen i Fællesskabet den »japanske produktion i EF«, dvs. produktionen hos de produktionsselskaber i Fællesskabet, som japanske eksportører ejer eller har aktiemajoriteten i, andrager den samlede vækst på markedet mere end 12,5%. Retten finder imidlertid, at dette, der ikke er blevet understøttet af nogen konkrete taloplysninger eller af nogen dokumentation i øvrigt, ikke kan træde i stedet for, hvad man må gå ud fra på grundlag af præcise og uanfægtede oplysninger som dem, der fremgår af de ovenfor i præmis 9 gengivne oversigter.

— Punkt 31

- 84 I denne betragtning anførte Rådet, at udtrykt i værdi faldt fællesskabsindustriens markedsandel beregnet på grundlag af salget af kuglelejer fremstillet af kugleleje-

industrien i Fællesskabet fra 1986 og slutningen af undersøgelsesperioden fra 75,1 til 72,9%.

- 85 Det fremgår imidlertid af de ovenfor i præmis 9 gengivne oversigter, at denne markedsandel (udtrykt i værdi) i undersøgelsesperioden steg fra 75,1 til 77,1%.
- 86 Rådet har som begrundelse for denne uoverensstemmelse henvist til, at den japanske produktion i EF for så vidt angår referenceperioden ikke blev anset for en del af produktionen i Fællesskabet.
- 87 Det må dog fastslås, at det fremgår af overskriften til oversigten »Afsætning i mio. ECU« (jf. ovenfor præmis 9), at denne form for justering ikke alene blev foretaget for så vidt angår referenceperioden. Overskriften til oversigten »Det samlede marked i EF, ikke medregnet japansk produktion i EF«, sigter således til samtlige oplysninger i oversigten, og ikke alene til oplysningerne vedrørende referenceperioden. Det følger heraf, at den markedsandel, som produktionen i Fællesskabet repræsenterede, når der ses bort fra den japanske produktion i EF, androg 75,1% i 1986 og 77,1% i referenceperioden.
- 88 Retten finder herefter at måtte lægge til grund, at Rådets forklaring vedrørende de i punkt 31 i betragtningerne til den anfægtede forordning angivne markedsandele, hvorefter Rådet for så vidt angår referenceperioden ikke til produktionen i Fællesskabet henregnede den japanske produktion i EF, er vildledende.
- 89 Det fremgår af noten under oversigten »Afsætning i mio. ECU« (jf. ovenfor præmis 9), at Rådet for at nå frem til en markedsandel på 72,9% for så vidt angår referenceperioden, jf. punkt 31 i betragtningerne til den anfægtede forordning, som den markedsandel, industrien i Fællesskabet havde, lagde den japanske produktion i EF

til grund som import fra Japan. Lægger man således til værdien af den japanske produktion i EF — der, således som det fremgår af den nævnte note, androg 68,5 mio. ECU for så vidt angår referenceperioden — værdien af importen fra Japan til Fællesskabet for så vidt angår samme periode, nærmere bestemt 70,5 mio. ECU, repræsenterer importen fra Japan for så vidt angår referenceperioden en samlet værdi på 139 mio. ECU. Det bemærkes, at den værdi, som det samlede marked repræsenterer, nødvendigvis må stige med det samme beløb (1 196,4 mio. ECU + 68,5 mio. ECU), således at denne værdi i tilfælde af en justering som omhandlet når op på 1 264,9 mio. ECU. Markedsandelene bliver herefter dem, der er angivet i noten under den nævnte oversigt, dvs. 11% for importen fra Japan og 72,9% for producenterne i Fællesskabet.

90 Det bemærkes herefter, at hvad angår den i punkt 31 angivne markedsandel for 1986, 75,1%, er denne derimod beregnet, uden at der er foretaget en justering som omhandlet, dvs. en justering, hvorved den japanske produktion i EF er blevet lagt til grund som import fra Japan. Noten under den nævnte oversigt angår således alene referenceperioden.

91 Det må herefter fastslås, at den markedsandel for industrien i Fællesskabet for så vidt angår 1986, der er angivet i punkt 31, ikke er blevet beregnet på samme grundlag som markedsandelen for så vidt angår referenceperioden, således at enhver konklusion vedrørende udviklingen på markedet, der er baseret på en sammenligning mellem de pågældende taloplysninger, hviler på et unøjagtigt grundlag. Det bemærkes herved, at det fremgår af oversigten »Afsætning i mio. ECU« (jf. ovenfor, præmis 9), at markedsandelen for industrien i Fællesskabet udtrykt i værdi, såfremt denne fastlægges på grundlag af den samme beregningsmetode for så vidt angår såvel 1986 som undersøgelsesperioden, udviste en stigning, nærmere bestemt fra 75,1 til 77,1%.

92 Det må følgelig fastslås, at det i punkt 31 anførte, hvorefter fællesskabsindustriens markedsandel faldt fra 75,1 til 72,9% fra 1986 til slutningen af undersøgelsesperioden, er behæftet med en faktisk fejl.

— Konklusionen vedrørende forholdene for industrien i Fællesskabet: punkt 32

- 93 I punkt 32 hedder det, at »på grundlag af en vurdering af ovennævnte indikatorer fastslår Rådet, at selv om gældende foranstaltninger har haft en vis virkning, befinder EF-erhvervsgrenen sig stadig i en ret svag position«. Det bemærkes, at denne konklusion er baseret på tidligere angivne forudsætninger, nemlig at dumpingimporten var steget (punkt 27), at »selv om importpriserne på de japanske dumpingvarer er steget, og EF-erhvervsgrenens priser er faldet, er der stadig tale om prisunderbud fra japansk side« (punkt 28), at produktionen i Fællesskabet ikke havde udvist større ændringer (punkt 29), at stigningen i fællesskabsindustriens afsætning havde været lavere end væksten på markedet (punkt 30), og at markedsandelen var faldet fra 75,1 til 72,9% (punkt 31).
- 94 Det er allerede blevet fastslået ovenfor, at hver af de i punkt 27, 29, 30 og 31 angivne betragtninger må anses for fejlagtige eller vildledende. Det må derfor lægges til grund, at den af Rådet i punkt 32 angivne konklusion, for så vidt den er baseret på disse betragtninger, i sig selv er behæftet med faktuelle og retlige fejl.
- 95 Der bør herefter foretages en nærmere vurdering af den i punkt 32 angivne konklusion i lyset af oplysningerne i de ovenfor i præmis 9 gengivne oversigter og i lyset af de oplysninger fra parterne under den skriftlige forhandling, der ikke er blevet anfægtet. Det fremgår herved af de nævnte oversigter, at der var følgende udvikling for industrien i Fællesskabet fra 1986 til slutningen af referenceperioden: Fællesskabsindustriens markedsandel steg med 2,7% udtrykt i værdi og med 4,8% udtrykt i mængder, den markedsandel, som importen fra Japan repræsenterede, faldt med 1,7% udtrykt i værdi og med 6,3% udtrykt i mængder, og stigningen i fællesskabsindustriens afsætning (14,8% udtrykt i mængder og 12,5% udtrykt i værdi) var større end den samlede vækst på markedet (9,5% udtrykt i mængder og 9,7% udtrykt i værdi). Det fremgår endvidere af Kommissionens skrivelser af 5. og

11. december 1991 (jf. ovenfor, præmis 9), at industrien i Fællesskabet i referenceperioden opnåede en fortjeneste svarende til ca. 4,3% af sin omsætning. Det må fastslås, at sidstnævnte forhold, når henses til det af FEBMA i punkt 3.4 i sammenlutningens skrivelse af 7. juni 1990 til Kommissionen anførte, som ikke er blevet anfægtet af de øvrige parter i sagen, og hvorefter industrien i Fællesskabet ikke opnåede nogen fortjenester i 1986 og 1987, ligeledes peger i retning af en positiv udvikling for industrien i Fællesskabet. Endelig bemærkes, at det fremgår af de oplysninger, som Kommissionen fremsendte til Koyo Seiko som bilag til skrivelsen af 5. december 1991, at udnyttelsesgraden af produktionskapaciteten i Fællesskabet steg fra 74,38 til 82,27%, og at lagrene i Fællesskabet udtrykt i værdi faldt fra 114,53 til 84,72 mio. DM og, udtrykt i mængder, fra 58,82 til 54,02 mio. enheder.

- 96 Det må herefter lægges til grund, at den i punkt 32 angivne konklusion, hvorefter »EF-erhvervsgrenen ... stadig [befinder sig] i en ret svag position«, hverken understøttes af det i punkt 27, 29, 30 og 31 anførte eller af andre oplysninger i sagen.

— Punkt 35

- 97 Det bemærkes, at Rådet i denne betragtning som led i sin antagelse om, at der var en overhængende risiko for en skade, gik ud fra, at den pågældende industri i Fællesskabet undergik en periode med lavkonjunktur.

- 98 Det må imidlertid antages at fremgå af grundforordningens artikel 4, stk. 1, sidste punktum, at der ikke kan tages hensyn til et sådant forhold ved vurderingen af, om der foreligger en skade eller en trussel om skade. Det hedder således i artikel 4, stk. 1, sidste punktum, at »skader forvoldt af andre faktorer, såsom ... nedgang i

efterspørgslen, som ... ligeledes har en skadelig indvirkning på den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, [ikke må] tilskrives dumpingimporten eller den subsidierede import«.

- 99 Følgelig har Rådet gjort sig skyldig i en retlig fejl ved, jf. punkt 35, i forbindelse med sin vurdering af, om dumpingimporten af de pågældende produkter måtte antages at true med at forvolde skade i den i grundforordningens artikel 4, stk. 1, forudsatte betydning, at inddrage det forhold, at der forelå en periode med lavkonjunktur.

— Punkt 36

- 100 I denne betragtning anførte Rådet, at de til Fællesskabet importerede mængder formentlig vil stige, såfremt de pågældende foranstaltninger ikke længere fandt anvendelse, idet den japanske eksport til USA var underlagt en »høj« antidumpingtold.
- 101 Det bemærkes indledningsvis, at den anfægtede forordning ingen konkrete oplysninger indeholder vedrørende den gældende antidumpingtold i USA på de pågældende produkter, selv om sådanne oplysninger ikke har karakter af fortrolige oplysninger.
- 102 Det bemærkes herefter, at det fremgår af FEBMA's anmodning af 27. december 1988 om, at der blev iværksat en fornyet undersøgelse, at Department of Commerce ved afgørelse af 27. oktober 1988 bl.a. indførte en antidumpingtold på importen af kuglelejer fremstillet af Koyo Seiko og NTN, på henholdsvis 73,65 og 25,85%. Den told, der skulle finde anvendelse på produkter fremstillet af japanske selskaber, der ikke var nærmere angivet i afgørelsen, androg 44,70%. Ingen af

parterne i sagen har bestridt rigtigheden af de oplysninger om den amerikanske tolds højde, der var indeholdt i anmodningen om en fornyet undersøgelse.

103 Sagsøgerne har ikke bestridt, at der på tidspunktet for fremsættelsen af anmodningen om en fornyet undersøgelse gjaldt høje toldsatser, men anfører, at den told, der gjaldt for japanske producenter, som tillige eksporterede kuglelejer til Fællesskabet, på tidspunktet for udstedelsen af den anfægtede forordning, dvs. i september 1992, svingede mellem 2,24 og 7,86% og ikke længere kunne betegnes som høj og dermed egnet til at give anledning til en øget japansk eksport til Fællesskabet i tilfælde af en ophævelse af de fællesskabsretlige foranstaltninger.

104 Det bemærkes, at den ved forordning nr. 1739/85 indførte antidumpingtold på importen af kuglelejer, der svingede mellem 1,2 og 21,7%, var væsentligt lavere end den den 27. oktober 1988 indførte amerikanske told. Går man som Rådet ud fra, at fortjenstmargenerne inden for kuglelejeindustrien er lave, således at enhver omkostningsstigning har en direkte indvirkning på samhandelsmønsteret, burde indførelsen af den høje amerikanske antidumpingtold i oktober 1988 have ført til ændringer i dette mønster med den følge, at der skete en væsentlig stigning i importen fra Japan til Fællesskabet.

105 Sammenholder man imidlertid, jf. herved oplysningerne i de ovenfor i præmis 9 gengivne oversigter, importen af kuglelejer fra Japan til Fællesskabet i 1988, ved hvis udløb den den 27. oktober 1988 indførte amerikanske told havde været i kraft i to måneder, med importen i referenceperioden, ved hvis udløb denne amerikanske told havde været i kraft i fem måneder, fremgår det, at den del af markedet i Fællesskabet, som importen fra Japan repræsenterede, faldt med 0,1% udtrykt i mængder og var uforandret udtrykt i værdi. Herefter, og da der ingen andre præcise oplysninger foreligger om dette spørgsmål, må det lægges til grund, at indførelsen af en høj antidumpingtold i USA kun havde en ubetydelig indvirkning på

markedet i Fællesskabet. Det må endvidere fremhæves, at den amerikanske antidumpingtold på det tidspunkt, hvor den anfægtede forordning blev udstedt (den svingede da ifølge sagsøgerne mellem 2,24 og 7,86% — under den mundtlige forhandling angav Rådet et gennemsnit på 7,5%), var væsentligt lavere end den amerikanske told, der var gældende på det tidspunkt, hvor FEBMA fremsatte anmodningen om en fornyet undersøgelse (73,65% for Koyo Seiko, 25,85% for NTN, 43,47% for Nachi, 58,32% for NSK og 44,70% i øvrigt).

- 106 Retten finder på dette grundlag, at det af Rådet anførte, hvorefter der var en risiko for en ændring af handelsmønsteret for så vidt angår den japanske eksport i form af øget eksport til Fællesskabet, er udtryk for noget rent hypotetisk, som ikke kan danne grundlag for den konklusion, at der forelå en trussel om skade i den i grundforordningens artikel 4, stk. 1, forudsatte betydning, hvorved bemærkes, at dette begreb må fortolkes i lyset af antidumpingkodeksen af 1979, herunder navnlig dennes artikel 3, stk. 6. Det må fastslås, at det i punkt 36 anførte ikke er baseret på »kendsgerninger«, således som det er en forudsætning i henhold til artikel 3, stk. 6, i antidumpingkodeksen af 1979, men »kun på påstande, formodninger eller fjerne muligheder«.

— Punkt 37

- 107 I denne betragtning anførte Rådet, at »eftersom de japanske producenter har øget deres produktionskapacitet i Japan, mens forbruget i Fællesskabet ikke er steget, vil der i en situation uden foranstaltninger blive tale om øget japansk eksportsalg til Fællesskabet«.
- 108 Det bemærkes, at den anfægtede forordning ikke indeholder nogen, end ikke omtrentlig, angivelse af omfanget af stigningen i den japanske produktion. Det kan endvidere ikke udelukkes, at de japanske producenter forhøjede deres produktionskapacitet som følge af et stigende forbrug af kuglelejer på det japanske marked

eller på andre markeder i tredjelande. Det må herved fastslås, at hverken punkt 37 eller nogen anden af parterne fremlagt dokumentation indeholder nogen oplysninger om forbruget af de pågældende produkter på det japanske marked eller på andre markeder.

109 Retten finder, at Rådet kun med rette ville have kunnet lægge til grund, at der bestod en risiko for en stigende japansk eksport i almindelighed og til Fællesskabet i særdeleshed, såfremt det var blevet godtgjort, at den pågældende stigning i produktionskapaciteten ikke var udtryk for en reaktion over for et stigende forbrug i Japan eller i andre tredjelande. I så fald ville de japanske producenter, der da havde måttet finde afsætningsmuligheder for deres overskudsproduktion på eksportmarkeder, i tilfælde af en manglende tilstrækkelig efterspørgsel i andre lande have kunnet forsøge at øge deres eksport til Fællesskabet, navnlig ved hjælp af salg til dumpingpriser.

110 Følgelig må punkt 37, for så vidt der heri gås ud fra, at der bestod en risiko for en stigende japansk eksport til Fællesskabet dels som følge af en stigende produktionskapacitet hos de japanske producenter, dels som følge af en manglende stigning i forbruget i Fællesskabet, anses for ubestemt til at kunne understøtte Rådets konklusion, hvorefter der forelå en trussel om skade.

Betydningen for konklusionen om, at der forelå en trussel om skade

111 I punkt 38 i betragtningerne til den anfægtede forordning anførte Rådet, at »i betragtning af ovenstående kan det klart forudses, at dumpingimporten vil påføre EF-erhvervsgrenen væsentlig skade, hvis antidumpingforanstaltningerne bortfal-

der«, hvorefter Rådet i punkt 39 konkluderede, at »en ophævelse af gældende antidumpingforanstaltninger vil medføre, at der igen forvoldes væsentlig skade«.

- 112 Det fremgår af undersøgelsen ovenfor, at hver af de i punkt 27, 29, 30, 31, 32, 35, 36 og 37 anførte betragtninger hviler på antagelser, der er behæftet med faktuelle eller retlige fejl, eller som på grund af deres ufuldstændige karakter må anses for vildledende. Det må på dette grundlag fastslås, at den af Rådet i punkt 39 angivne konklusion, hvorefter dumpingimporten truede med at forvolde produktionen af kuglelejer i Fællesskabet en væsentlig skade, for så vidt den er baseret på disse antagelser, er behæftet med retlige og faktuelle fejl.
- 113 Det bemærkes herefter, at sagsøgerne, der har nedlagt påstand om annullation af en antidumpingforordning, for Retten kan fremføre ethvert argument, som kan danne grundlag for en undersøgelse af, hvorvidt fællesskabsinstitutionerne har overholdt de proceduremæssige garantier, som sagsøgerne havde, og hvorvidt fællesskabsinstitutionerne har gjort sig skyldige i retlige eller faktuelle fejl eller i deres begrundelse har ladet hensyn spille ind, der er udtryk for magtfordrejning. I denne forbindelse kan Retten ikke prøve den vurdering, der i henhold til grundforordningen er forbeholdt fællesskabsinstitutionerne, men Retten skal udøve den prøvelsesret, den normalt udøver over for et skøn, der er tillagt en forvaltningsmyndighed (jf. herved Domstolens dom af 4.10.1983, sag 191/82, FEDIOL mod Kommissionen, Sml. s. 2913, præmis 30, og af 20.3.1985, sag 264/82, Timex mod Rådet og Kommissionen, Sml. s. 849, præmis 16).
- 114 Det bemærkes herved, at de fejl af faktisk art, som Rådet har gjort sig skyldig i, i det væsentlige går ud på, at der er lagt forhold til grund, som ikke er i overensstemmelse med den faktiske udvikling på markedet. Det anføres således i punkt 29, at produktionen i Fællesskabet ikke udviste større ændringer fra 1986 til slutningen af undersøgelsesperioden, selv om den i virkeligheden steg. I punkt 30 anføres det, at stigningen i den samlede værdi af fællesskabsindustriens afsætning var lavere end den samlede vækst på markedet, selv om den i virkeligheden var større, og i punkt

31 hedder det, at udtrykt i værdi faldt fællesskabsindustriens markedsandel beregnet på grundlag af afsætningen af kuglelejer fremstillet af Fællesskabets kuglelejeindustri fra 1986 til slutningen af undersøgelsesperioden fra 75,1 til 72,9%, selv om denne markedsandel i virkeligheden steg fra 75,1 til 77,1%. Endvidere er punkt 35 behæftet med en retlig fejl derved, at der i denne betragtning lægges vægt på et forhold, der ikke er relevant for vurderingen af skaden.

- 115 Herefter, og når endvidere henses til den vildledende eller unøjagtige karakter af betragtningerne i punkt 27, 32, 36 og 37, kan det ikke udelukkes, at Rådet ikke ville have konkluderet, at der forelå en trussel om skade, såfremt de ovenfor nævnte faktuelle og retlige fejl ikke var blevet begået. Følgelig bør der gives sagsøgerne medhold i deres påstande og træffes bestemmelse om en annullation af den anfægtede forordning, for så vidt denne berører sagsøgerne.
- 116 Efter omstændighederne i sagen finder Retten endvidere, at der bør ske en undersøgelse af anbringendet om, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 9, litra a), i forordning nr. 2423/88.

Anbringendet om, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 9, litra a), i forordning nr. 2423/88

Parternes argumenter

- 117 Sagsøgerne har gjort gældende, at der ved den anfægtede forordning er sket en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 9, litra a), i forordning nr. 2423/88, idet den anfægtede forordning ikke indeholder nogen tilstrækkelig begrundelse for, at der er sket en fravigelse af den i den nævnte bestemmelse fastsatte normale frist på et år. Sagsø-

gerne anfører nærmere, at selv om fristen på et år ikke er ufravigelig, kan proceduren kun forlænges med et rimeligt tidsrum herudover (Domstolens dom af 12.5.1989, sag 246/87, Continentale Produkten-Gesellschaft, Sml. s. 1151, præmis 8). Rådet har ikke i tilstrækkelig grad begrundet, hvorfor det var nødvendigt at udstrække proceduren til 41 måneder.

- 118 Rådet har gjort gældende, at fristen i artikel 7, stk. 9, litra a), i forordning nr. 2423/88 ikke er ufravigelig. Dette fremgår allerede af bestemmelsens ordlyd, idet det i bestemmelsen hedder, at undersøgelsen »normalt« indstilles inden for en frist på et år. Rådet anfører, at en af grundene til, at nærværende undersøgelse varede længere end de tidligere undersøgelser, var, at Kommissionen i 1990 foretog en fornyet undersøgelse vedrørende spørgsmålet om rentabiliteten af produktionen i Fællesskabet. Domstolen har herved i sin dom af 28. november 1989 (sag C-121/86, Epicheiriseon Metalleftikon Viomichanikon Kai Naftiliakon m.fl. mod Rådet, Sml. s. 3919, præmis 22 og 23) antaget, at en undersøgelse, der varede fire år, ikke var udtryk for en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 9, litra a), i forordning nr. 2423/88.

Retten's bemærkninger

- 119 I henhold til grundforordningens artikel 7, stk. 9, litra a), skal en undersøgelse »normalt [indstilles] inden for en frist på et år efter procedurens iværksættelse«. Det fremgår af Domstolens praksis, at denne frist er vejledende og ikke ufravigelig (domme i sagerne Continentale Produkten-Gesellschaft, a.st., præmis 8, og Epicheiriseon Metalleftikon Viomichanikon Kai Naftiliakon m.fl. mod Rådet, a.st., præmis 22). Proceduren må dog ikke forlænges ud over et rimeligt tidsrum, der afhænger af de særlige forhold i den konkrete sag (domme i sagerne Continentale Produkten-Gesellschaft, a.st., præmis 8, og Epicheiriseon Metalleftikon Viomichanikon Kai Naftiliakon m.fl. mod Rådet, a.st., præmis 22).

- 120 Det bemærkes, at den fornyede undersøgelse, der førte til udstedelsen af den anfægtede forordning, strakte sig over 41 måneder, nærmere bestemt perioden maj 1989 — 28. september 1992. Det må herefter undersøges, hvorvidt proceduren efter omstændighederne i sagen må antages at være blevet forlænget ud over et rimeligt tidsrum i den i Domstolens praksis forudsatte betydning.
- 121 Det bemærkes herom, at Rådet i punkt 8 i betragtningerne til den anfægtede forordning som begrundelse for det nævnte lange tidsrum henviste til den komplicerede karakter af de oplysninger, der skulle indsamles og analyseres, og til, at det for at afslutte undersøgelsen var nødvendigt at undersøge nye spørgsmål, der dukkede op under proceduren, og som ikke kunne forudses på tidspunktet for iværksættelsen af denne. Under den skriftlige forhandling har Rådet vedrørende sidstnævnte forhold nærmere anført, at det i 1990 foretog en fornyet undersøgelse vedrørende spørgsmålet om rentabiliteten af produktionen i Fællesskabet.
- 122 Hvad angår den først angivne begrundelse bemærkes, at fællesskabsinstitutionerne allerede i 1976 indledte undersøgelser vedrørende kuglelejesektoren (EFT 1976 C 268, s. 2). Der er derfor tale om en sektor, som institutionernes tjenestegrene har stor erfaring med, hvilket må have lettet den i sagen omhandlede fornyede undersøgelse. Det bemærkes endvidere, at forordning nr. 1739/85, der blev ændret ved den anfægtede forordning, ligeledes blev udstedt efter en fornyet undersøgelse. Den 21. december 1984 udstedte Rådet således forordning (EØF) nr. 3669/84 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse kuglelejer og koniske rullelejer med oprindelse i Japan (EFT L 340, s. 37), hvilket skete efter en fornyet undersøgelse vedrørende Kommissionens afgørelse 81/406/EØF af 4. juni 1981 om godtagelse af tilsagn i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af kuglelejer og koniske rullelejer med oprindelse i Japan, Polen, Rumænien og Sovjetunionen og om afslutning af denne procedure (EFT L 152, s. 44). Rådet indførte herefter en endelig antidumpingtold ved, den 24. juni 1985, at udstede forordning nr. 1739/85. Det bemærkes, at den fornyede undersøgelse, der førte til udstedelsen af forordning nr. 3669/84 af 21. december 1984, varede ti måneder, selv om den angik flere produkter, nærmere bestemt kuglelejer og koniske rullelejer med oprindelse i Japan, således at undersøgelsen blev afsluttet inden for et meget kortere tidsrum end det, der gjaldt den fornyede undersøgelse, som

førte til udstedelsen af den anfægtede forordning, der udelukkende angik kuglelejer med største udvendige diameter på over 30 mm med oprindelse i Japan.

- 123 Retten finder under disse omstændigheder, at det savner grundlag for Rådet at hen-
vise til den komplicerede karakter af de oplysninger, der skulle indsamles og ana-
lyseres, som begrundelse for, at den i sagen omhandlede procedure varede mere end
tre år. Den fornyede undersøgelse vedrørende spørgsmålet om rentabiliteten af
produktionen i Fællesskabet findes heller i sig selv at kunne begrunde dette lange
tidsrum.
- 124 Det må herefter fastslås, at Rådet ikke i tilstrækkelig grad har godtgjort, at den for-
nyede undersøgelse blev afsluttet inden for et rimeligt tidsrum. Der må derfor lige-
ledes gives sagsøgerne medhold i anbringendet om, at der er sket en tilsidesættelse
af grundforordningens artikel 7, stk. 9, litra a).
- 125 Artikel 1 i den anfægtede forordning bør herefter annulleres, for så vidt bestem-
melsen berører sagsøgerne, hvorved det hverken er fornødent at tage stilling til sag-
søgenes øvrige anbringender til støtte for deres annullationspåstande eller at træffe
bestemmelse om den bevisoptagelse, som Koyo Seiko i sag T-165/94 har fremsat
begæring om.

Sagens omkostninger

- 126 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at
betale sagens omkostninger, såfremt der er nedlagt påstand herom. Sagsøgte har

tabt sagerne, og sagsøgerne har nedlagt påstand om, at sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne, hvorfor der bør træffes bestemmelse herom.

- 127 Hvad angår intervenienterne i sag T-165/94 bemærkes, at disse ikke har indgivet interventionsindlæg. Når henses til, at intervenienterne ikke har fået medhold i deres påstande, bør de bære deres egne omkostninger. Hvad angår intervenienten i sag T-163/94 har denne ved sin deltagelse i den skriftlige forhandling givet anledning til udgifter for sagsøgeren. Sagsøgeren har imidlertid ikke nedlagt påstand om, at intervenienten tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med interventionen, og intervenienten har ikke fået medhold i sine påstande, hvorefter sagsøgeren og intervenienten hver bør bære deres egne omkostninger i forbindelse med interventionen.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEEN (Tredje Udvidede Afdeling)

- 1) Artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 2849/92 af 28. september 1992 om ændring af den ved forordning (EØF) nr. 1739/85 indførte endelige antidumpingtold på importen af kuglelejer med største udvendige diameter på over 30 mm med oprindelse i Japan annulleres, for så vidt sagsøgerne herved rammes af en antidumpingtold.

- 2) Rådet bærer sine egne omkostninger og betaler sagsøgernes omkostninger, bortset fra sagsøgerens omkostninger i sag T-163/94 i forbindelse med interventionen, som sagsøgeren selv bærer. Intervenienterne bærer hver deres egne omkostninger.

Biancarelli

Schintgen

Briët

García-Valdecasas

Bellamy

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 2. maj 1995.

H. Jung

Justitssekretær

J. Biancarelli

Afdelingsformand